

NORDISKA MÄSTERSKAPEN I LYDNAD HERNING 2011

Bäst i världen, men sämst i Norden! så kan det gå...

Lidingö BK:s Sofia Edlind med sin Gränsvallarens Tia imponerar inte bara med sina fantastiska meriter på lydudsplanerna runt Europa och Sverige de senaste åren. Det som imponerar ännu mer på mig som ordförande och själv aktiv tävlande är hennes alltid positiva inställning till sin hunds insatser oavsett placering! Ett SMS från tävlingsbanorna lyder alltid ungefär så här,,
- Jag är jättenöjd med Tias insats idag, hon var så duktig! Imorgon är en ny dag och vi är laddade...
Tänk om alla tävlande alltid var lika positiva och aldrig skylldes sina poängmissar på hunden!

- Tia och jag har varit iväg på ännu en resa. Den här gången till Herning, Danmark för att tävla nordiska mästerskapen i lydud. Tyvärr fick vi ingen medalj med oss hem men däremot massa nya erfarenheter och fina upplevelser, glada skratt, tankar och funderingar.

Även denna resa började med samling för hela laget. Den här gången träffades vi och tränade i Göteborgs hundarena. En mycket fin ny hall. Vi hade alla bra träning med våra hundar. Det är härlig sammanhållning i gruppen och alla hjälper och peppar varandra. Vi kände oss alla laddade. Resan till Danmark gick bra och vi bodde på ett trevligt vandrarhem med fina promenadmöjligheter.

Halt som glas.

På fredagen fick vi våra få minuters träning för att känna på underlaget i ringen. Mattan var verkligen glashal. Perfekt fäste för våra skor, men hundarna halkade runt som Bambi på hal is. Jag och Tia tränade mest koncentration, men testade även lite fart.

Ta fast tjuven...

Medan vi var ute och åt middag bröt min rumskamrats hund sig in i min väska och åt upp allt Tias träningsgodis. Marvin är dock en riktig gentleman som förmodlig lät

Tia äta några påsar, för på kvällen var hon riktigt dålig i magen och under natten var hon även ute och kräktes. Inte så rolig uppladdning..

Good Morning Denmark.

Lördagen inleddes med platsliggning. De andra momenten var zätat, rutan, hopp och fjärrdirigering. Tia kändes lugn och koncentrerad och utförde alla skiften fint i zätat. Rutan började jättebra. Jag var lite orolig över om hon skulle slira genom rutan pga den hala mattan, så jag ropade ”stå” precis då hon var genom konerna. Hon tvärnitade men trasslade dessvärre in sig i kantbandet samtidigt som hon vände upp. Svårt för mig att se huruvida hon var innanför eller inte, så jag tog det säkra före det osäkra och backade henne vilket kostade några poäng. Trots att vi båda blev lite skrärade utförde hon hoppet och fjärren fint. De flesta svenska hundar hade några missar här och där och när lördagen var över låg Sverige på en andra plats, men 30 poäng efter Finland.

Sista av alla...

Under söndagen var momenten fritt följ, inkallning med stå och ligg, dirigeringsapportering, vittring och det hela skulle avslutas med sitt i grupp. Jag hade blivit lottad startnummer 28, sist av alla. Det blev en lång väntan och jag fick se några tråkiga missar av mina lagkamra-

ter. Tia gick ett helt okej fritt följ. I inkallningen tog hon i för kung och fosterland men kom ingen vart på den hala mattan. Hon blev frustrerad och ljudade. Väldigt dyrt på mästerskap! Samma sak då hon försökte ta sig från kon till apporport. Annars är jag väldigt nöjd med Tias insats, hon försöker alltid göra sitt bästa.

Äras den som äras bör...

Sverige fick alltså den tråkiga fjärde placeringen, 0,75p efter Danmark. Finskorerna var helt outstanding i detta mästerskap, både lagguld och individuellt guld. Så är det ibland och vi är trots allt bäst i världen, även om vi är sämst i Norden.

**Sofia Edlind & Gränsvallarens Tia
Lidingö BK**

Sofia och Tia alltid bästa vänner...